

mité, som jo ifølge sagens natur alene har til formål at beskæftige sig med militære anliggender? Det er nu engang det, militærfolk laver i en militærkomité. Hvad skulle de ellers lave? Det er det, de har forstand på. Jeg håber ikke, de skal til at blande sig i socialpolitik eller andre spørgsmål.

Så jeg vil spørge hr. Jacob Buksti: Hvordan kan man sidde i en militærkomité, når man har en undtagelse, der siger, at man ikke må være med på forsvarsområdet?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Det hører vi nu. Hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Først til fru Charlotte Antonsen: Jeg synes jo, det er helt guddommeligt, at vi stadig væk skal have den her datosnak. Det må jeg sige. Jeg troede, vi var kommet ud over datologien, men det er vi ikke, og at det skulle være sådan, at fordi der kommer en meningsmåling i B.T., så skulle det føre til, at lige pludselig så så regeringen lyset, som den ikke havde set før, og fandt en dato. Det må jeg sige, så synsk er regeringen sandsynligvis ikke.

Hvordan man så derefter skulle nå til at få en hurtigere afklaring – hvordan får man en hurtigere afklaring af noget, man ikke har besluttet datoen på endnu? Det ved jeg ikke, og jeg ved ikke, om fru Charlotte Antonsen har fået en fornemmelse af, at regeringen mener, at en eventuel folkeafstemning skal være senere end år 2000. Regeringen har ikke sagt noget om, at det ikke skal være i år 2000 eller 2001. Så hvorfor skal man lave noget, der skal være hurtigere og dermed i år 2000? Det kan jeg ikke forstå en pind af.

Til hr. Knud Erik Hansen: Hvad er læren af Kosovo? Ja, læren af Kosovo er jo præcis – dér tror jeg egentlig ikke, vi er så uenige – at det, der er galt, er, at den bløde sikkerhedspolitik, altså den økonomiske indsats, den forebyggende indsats og den hårde sikkerhedspolitik, det militære, ikke har hængt ordentligt sammen, og det er jo derfor, at man på baggrund af Kosovo er kommet til at diskutere en tættere integrering af det, EU foretager sig. Det er nemlig det bløde, og det, NATO foretager sig, er det hårde.

Men hvis man i et forhandlingsforløb skal kunne håndtere det her, bliver man nødt til også at kunne have forbindelsen i forhandlingsforløbet, og derfor bliver man nødt til at have et

militært krisestyringsberedskab i forbindelse med de forhandlinger, som skal forebygge krisen. Derfor er det, at EU kommer ind, og det er det, det hele handler om.

Når vi så mener, at man skal sidde med – ja, hr. Knud Erik Hansen kan godt ryste på hovedet – men skal jeg gentage det én gang til? Det er sådan, at hvis man skal kunne forhandle, er det jo ikke nok at sige, at de, der sidder og skal give pengene, bare skal sidde og forhandle, mens det er nogle andre, der skal sidde og levere det militære isenkram. Hvis man skal forhandle og forebygge, skal man selvfølgelig forhandle, så man også er i stand til at levere en militær krisestyring senere. Det er det, det hele handler om, og det er derfor, at der skal ske en stærkere indsats på det område.

Og endelig står der direkte i den erklæring, der ligger til topmødet, at det skal foregå i overensstemmelse med FN's pagt og principper og OSCE's erklæring om en fælles europæisk sikkerhed.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg finder den brede vedtagelse sympatisk, fordi den fokuserer på udvidelsen, sætter den i centrum, ja, det er baggrunden for, at jeg gør det, men så kommer spørgsmålet: Hvordan harmonerer det?

Hr. Jacob Buksti siger, at disse ting har været kendt længe. Nej. Amsterdam stemte vi jo om sidste år, og Schengen kom ind i traktaterne, og dermed skal der nu være nogle særlige regler for bevogtning ved de ydre grænser, som de central- og østeuropæiske lande vil være en del af, hvis de kommer ind. Det kræver nogle nye betingelser for disse lande og gør det sværere for dem at komme ind. De er ikke kommet ind endnu; i bedste fald bliver det om 3 år, og så er det 13 år siden, at de blev befriet af disse venstreskruede kommunisters åg. Det var i 1992, man stemte om Maastricht, hvor emnet var den fælles mønt, i 1992, 3 år efter at Muren faldt, og derfor har man i EU brugt kræfter og ressourcer på at lave mere union i stedet for at lave den større.

Er det ikke rigtigt, hr. Jacob Buksti?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er helt klar over, at tiden slap op for hr. Buksti, men jeg vil gerne bede hr. Buksti komme tilbage til det spørgsmål, som har været rejst